

tiv Fejltagelse; thi det ærede Medlem angreb mig for, at jeg nu gik ind paa en Affattelse af Kapitel 2, § 33, som ikke tilsikrede de myndige Medhjælperere de Beskyttelsesregler, som i Kapitel I er tilsagte de umyndige Medhjælperere. Men dette er en positiv Fejltagelse, thi der staar udtrykkelig i Slutningen af den § 33, som Udvalget bringer i Forslag: „Bestemmelserne i denne Lovs §§ 7, 8, 11, 12, 13, 14 og 22 gælder ogsaa overfor Medhjælperere over 18 Aar og“, tilføjes der, for at det rigtig skal være Alvor: „kan ikke ophæves ved nogen mellem Parterne oprettet Overenskomst“. Alle de her nævnte Beskyttelsesregler er altsaa gjorte obligatoriske, de skal bringes i Anvendelse ogsaa overfor den myndige Medhjælp. Det afgørende er, at der findes Beskyttelsesregler; dette er sikret. Og derfor var det ærede Medlems Angreb paa mig ikke blot i sig selv uhjemlet — for han burde rose mig, fordi jeg havde været imødekommende under Forhandlingerne overfor Udvalgsflertallet —, men ogsaa specielt uberettiget derved, at det hvilede paa en positiv Fejltagelse.

Til det ærede Medlem fra Skive (Hans Nielsen) skal jeg gøre en Bemærkning. Jeg har allerede sagt, at hans Ændringsforslag under Nr. 15 kunde jeg acceptere, hvis Ændringsforslag Nr. 12 ikke blev vedtaget. Desuden har det ærede Medlem sammen med to andre ærede Medlemmer stillet et Ændringsforslag til § 7 angaaende det vanskelige Spiritusspørgsmaal. Maa jeg derom sige, at jeg tror, det er nødvendigt inden Lovforslagets tredie Behandling at søge at finde en anden Affattelse af denne Spiritusbestemmelse end den, der her er bragt i Forslag. Thi hvad enten Ændringsforslag Nr. 5 eller Nr. 6 bliver vedtaget — og et af disse to vil vel nok blive vedtaget —, vil der nok komme til at staa i § 7, at Husbonden ikke maa skænke Spiritus for sin Medhjælper; og i § 33, saaledes som den foreslaas ændret, staar der, at § 7 er en af de Beskyttelsesbestemmelser, der skal være obligatoriske ogsaa overfor de myndige Medhjælperere. Følgen af den meget sandsynlige Vedtagelse af et af de nævnte Ændringsforslag vil altsaa blive den, at det vil være forbudt en Husbond at skænke et Glas skattepligtigt Øl eller en Snaps for en myndig Medhjælper, og det er sikkert ikke Meningen. Jeg skal derfor søge at samarbejde med Udvalget, hvis man vil tillade mig det, mellem anden og tredie Behandling om en ændret Affattelse af denne efter min Mening meget vigtige Bestemmelse, thi jeg

tillægger det megen Betydning, at man kan finde en fornuftig Affattelse, som baade giver den fornødne Frihed for de voksne og ikke indsnævrer Forholdet mellem Husbonden og den myndige Medhjælper urimeligt, men som paa den anden Side giver Husbonden Myndighed i sit Hus eller sin Gaard, saaledes at han kan forbyde Drikkeriet paa Medhjælpernes Værelse og tillige faar den fornødne Myndighed til at hindre, at hans umyndige Medhjælperere af de myndige Kammerater eller andre forledes til Drikkeri. Det, tror jeg, er af ikke ringe Vigtighed baade for at bevare de unge og for at hindre, at en brav og ordentlig Husbond, der ønsker gode Forhold i sit Hjem og blandt sine nærmeste Omgivelser, skal være stillet saaledes, at han ikke kan hævde sin Myndighed og hindre Misbrug af Spiritus i sin Gaard.

Ulrich: Den højtærede Minister mente, at jeg burde have rost ham for den Stilling, han har indtaget til de Ændringsforslag, der er stillede til dette Lovforslag, men jeg skal meget forvare mig for at rose den højtærede Justitsminister. Jeg var saa letsindig at gøre det ved første Behandling, men den Ros, jeg da udtalte, har maaske været medvirkende til, at den højtærede Minister er gaaet fra sit eget Forslag og er gaaet over til noget nyt. Den højtærede Minister sagde, at i det Ændringsforslag, som de Radikale og Socialdemokraterne har stillet, staar udtrykkelig, at for de Medhjælperere, som er over 18 Aar, gælder Beskyttelsesbestemmelserne i denne Lov. Ja, nogle af dem, men andre vigtige Bestemmelser gælder ikke for dem. Jeg skal saaledes tillade mig at nævne §§ 5, 6, 9, 10, 15, og der er flere, der ikke gælder for dem. Det vilde have meget stor Betydning, om disse Bestemmelser netop gjaldt for disse Medhjælperere. Jeg kan derfor ikke indse, at den højtærede Justitsminister har Ret i sin Paastand om, at den Erkendelse, han nu er kommet til, skulde være bedre end den, han havde, da han affattede Lovforslaget; tværtimod, jeg skal meget beklage, at den højtærede Justitsminister ikke har været tilstrækkelig rank i Ryggen til at hævde, at hans oprindelige Standpunkt var og er det bedste.

Jeg vil indrømme den højtærede Minister, at i og for sig gør det ikke noget, om der i Lovforslagets Paragraffer staar nævnt nogle Klokkeslæt. Jeg hænger mig ikke i Klokkeslættene, saaledes som den ærede Ordfører for Venstre gør; men jeg mener,